

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustini in euangelium secundum Iohannem sermones
CXXIII - Cod. Aug. perg. 47**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [14. Jh.]

Sermo CIII

[urn:nbn:de:bsz:31-64194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64194)

in mundum. iterum relinquo mundum & uado ad patrem; plane credidim;
neq; enim propterea debet incredibile uideri. quia sic ad mundum uenit
& ut a patre ut non desereret patrem. & sic uadit ad patrem relicto mundo.
ut non deserat mundum; & ut enim a patre. quia de patre est; In mundum
uenit. quia mundo suum corpus ostendit. quod de uirgine adsumpsit.
Reliquit mundum corporaliter discessione. per se ad patrem hominis ascen-
sione. nō mundum deseruit praesentiae gubernatione. **INCIP. SERM. CIII.**
DE EO QUOD DICIT. DICUNT DISCIPULI EIUS. ECCE NUNC
PALAM LOQUERIS. USQ. AD IOD. SED CONFIDITE EGO UICIAMUNDUM

Qualiter erant discipuli xpi. quando cum eis ante passionem loquebatur
magna cum paruus. sed sicut oportebat ut magna dicerentur
& paruus. quia nondum accepto spiritu sancto quem ad modum eum post
eius resurrectionem uel ipso insufflante uel desuper acceperunt
humana magis quam diuina sapiebant. Multis indicis per totum euan-
gelium declaratur; unde & hoc est quod in ista lectione dixerunt. ait enim
euangelista; dicunt discipuli eius. ecce nunc palam loqueris & prouer-
bium nullum dicis; nunc scimus. quia nosti omnia. & non opus est tibi
ut quis te interroget; in hoc credimus. quia ad deum existi. Ipse dicit paulo ante
dixerat. hanc in prouerbiis locutus sum uobis. uenit hora cum iam non in
prouerbiis loquar uobis. quomodo ergo isti dicunt. ecce nunc palam
loqueris & prouerbium nullum dicis; Num quid hora iam uenerat.
quae non iam in prouerbiis se promiserat locuturum. prorsus quod non
dum illa hora uenisset & continuatio uerborum eius ostendit. quae ita
se habet. Inquit in prouerbiis locutus sum uobis. uenit hora cum
iam non in prouerbiis loquar uobis sed palam de patre meo adnuntiabo
uobis; illo die in nomine meo perituros. & non dico uobis. quia ego rogabo patrem
de uobis. ipse enim pater amat uos. quia uos me amastis & credidistis quia
ego ad deum & ueni in mundum. iterum relinquo mundum
& uado ad patrem. Cum per haec uerba omnia adhuc illam promittat
horam qua non iam in prouerbiis loquetur. sed palam de patre adnunti-
abit eis. in qua hora dicit eos in suo nomine perituros. nō se patrem de
illis rogaturum. eo quod ipse pater amat eos quia ipsi amauerunt xpm
& crediderunt quod a patre uenit & uenerit in mundum. iterum relic-
turus mundum & iturus ad patrem; cum ergo adhuc promittatur
illa hora in qua sine prouerbiis loquetur est. cur isti dicunt.
- ecce nunc palam loqueris & prouerbium nullum dicis. nisi quia illa
quae scit ipse non intellexerunt esse prouerbia. illi usq; ad deum non in

tellegunt ut nō & saltem non se intellegere intellegant. paruuulj enim erant
 & nondum spiritaliter diudicabant. quæ de rebus non ad corpus sed ad
 spm̄ pertinentibus audiebant; & deniq; de ipsa eorum aetate adhuc
 secundum interiorē hominē parua & infirma eos ammonens.
 Rer̄ pondit eis ih̄s; modo creditis; ecce uenit hora & iam uenit ut disc̄is per za
 mini unusquisq; in propria & in se solum relinquatur. & non sum solus.
 qui a pater mecum est; paulo ante dixit ut relinquomundum & uado
 ad patrem. nunc dicit. pater mecum est; quis uadit ad eum qui cum illo ē.
 Sed hoc intellegenti est uerbum. non intellegenti prouerbiū. sic tamē
 quomodo paruuulj non intellegitur ut cumq; sugitur. & eis & iam si non
 praebet quia nondum eum capiunt solum cibum. lacteum non denegat
 alimentum; & hoc alimentum est quod sciebant eum nosse omnia.
 nō opus ē esse ut eum quis interroget. Quod quidem cur dixerint.
 quaeri potest; uideatur enim potius fuisse dicendum. non opus est tibi ut
 quemquam interrogēs. non ut quis te interroget; Dixerant quippe.
 scimus quia nōsti omnia & utiq; qui nouit omnia magis anescientia
 bus interrogari solent ut interrogantes audiant quod uolunt ab eo qui
 nouit omnia. non ipse interrogat. tamquam uolens aliquid scire
 qui nouit omnia; Quid sibi ergo uult quod ei quem sciebant nosse omnia.
 cum dicere debuisset uideantur. non opus est tibi ut quemquam inter
 roges. dicendum potius putauerunt. non opus est tibi ut quis te interro
 get; Quid quod utrumq; legimus factum & interrogasse scilicet dnm̄.
 & interrogatum fuisse; Sed hoc cito soluitur. quia hoc non ei sed illis
 potius opus erat quos interrogabat uel a quibus interrogabatur.
 neq; enim aliquos ille interrogabat ut ab eis aliquid discere. sed eos
 potius ut doceret. & qui interrogabant eum uolentes ab illo aliquid dis
 cere. illis profecto id opus erat. ut scirent aliqua ab illo qui nouerat om
 nia; Nimirum ergo propterea non opus erat ut eum quis interro
 garēt. qm̄ nos quando interrogamur ab eis qui uolunt aliquid a nob
 scire. & ipsis interrogationibus eorum cognoscimus quid uelint
 discere; opus est ergo nobis ab eis interrogari quos docere aliquid uolu
 mus. ut inquisitiones eorum quibus res pondendum est nouerimus.
 Illy autem ne id quidem opus erat qui omnia nouerat. nō opus habe
 bat quod ab eo quisq; scire uellet. per eius cognoscere interrogationē.
 qui prius quam interrogaretur. interrogatum nouerat uolunta
 tem; sed deo se patebatur interrogari. ut uel eis qui tunc aderant. uel
 qui hōc siue dicta fuerant audituri. siue scripta lecturi. quales essent

a quibus interrogabatur ostendere. eoq; modo nossemus uel quibus
non circum ueniretur fraudibus uel quibus apud eum proficeretur
accessibus; prouidere autem cogitationes hominum & ideo non opus
habere ut eum quis interrogaret. Magnū dō non erat. sed magnum
par uōlyserat qui ei dicebant. in hoc credimus quia adō scisti. Multo
autem maius erat a quod intellegendum eos uolebat extendi & crescere.
Quodcum illy dixissent. uerum q; dixissent adō scisti. ait ille. pater
mecum est. ne sic a patre filium cogitarent scisse. ut putarent & iam
recessisse. Deinde sermōnem istum magnum. prolixumq; conclu
dens. Inquit loquutus sum uobis. ut in me pacem habeatis. In mundo
pressura m. habebitis. sed confidite. ego uicimundum. illud in tium
fuerat habitura ista pressura. De quo superius ut eos ostenderet
par uolō quibus adhuc non intellegentibus. & alud pro alio sentien
tibus prouerbia quodammodo esse. quaecumq; magna & diuina
dixisset. Ait modo creditis. ecce uenit hora & iam uenit ut dis per ga
mini unusquisq; in propria; ecce initium pressuræ. sed non eomodo
perstraturæ. Quod enim adiunxit. & me solum relinquatis. non
uult eos tales esse in consequente pressura. quam post eius ascensione
in mundo fuerant habituri ut relinquere eum. sed ut in illo pacem ha
berent permanentes in eo. non enim quando comprehensus est. tantum
modo carnesua eius carnem. uerum & iam mente reliquerunt fidem.
ad hoc pertinet quod ait. modo creditis. ecce uenit hora ut dis per
gamini in propria & me relinquatis. tam quam dicitur. tunc ita per
tur bāmini. ut & iam quod modo creditis relinquatis. Uenerunt enī
ad tantam desperationem. & suae pristinae fidei ut ita dixerim
mostem. quanta apparuit in illo cleopā. qui post eius resurrectionē
cum illo se loqui nesciens. & quid ei contigerit narrans. Nos inquit
spērabamus quod ipse fuerat redempturus isrl. Ecce quomodo eum
reliquerunt. deserendo & iam ipsam fidem quam in eum ante credi
derant. in eauero pressura quam post eius glorificationem accepto
scō spū per tulerunt. non eum reliquerunt. & quamuis fugerunt de ci
uitate in ciuitatem. ab ipso non refugerunt. sed ut habentes pressuram
in mundo. in illo pacem tenerent. non ab ipso refuge fuerunt. sed ipsū
refugium potius habuerunt. Dato quippe illy scō spū factum est
in eis. quod nunc dictum est eis. confidite. ego uicimundum. confide
runt & uicerunt. in quo. nisi in illo. non enim uicissit ille mundum.
siembra eius uinceret mundus. unde ait apostolus. gratias dō

